قانون حمایت از هنرمندان، استادکاران و فعالان صنایع دستی

ماده 3 ـ 3

ماده 3

ماده 3 ـ سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و وزارت صنعت، معدن و تجارت حسب مورد موظفند در راستای اجرای این قانون اقدامات زیر را انجام دهند:

الف ـ صدور مجوز تأسیس و پروانه تولید کارگاهی (انفرادی ـ گروهی)

ب ـ صدور کارت شناسایی صنعتگر موضوع این قانون

پ ـ صدور مجوز فروشگاه‌های انحصاری هنرهای سنتی و صنایع دستی ایران

ت ـ صدور گواهی اصالت برای آثار صنایع دستی و هنرهای سنتی

ث ـ صدور مجوز تأسیس و بهره برداری از خانه‌های صنایع دستی و بازارچه‌های صنایع دستی

تبصره

تبصره ـ خانه‌های صنایع دستی به بناهای واجد ارزش معماری یا تاریخی با مالکیت عمومی یا خصوصی گفته می‌شود که قابلیت بهره برداری در امر تولید، فروش و مشاوره تخصصی در جهت توسعه و ارتقای صنایع دستی را داشته و به موجب مجوز سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و وزارت صنعت، معدن و تجارت ایجاد می‌شود.

ج ـ صدور مجوز برگزاری حراج آثار فاخر قابل فروش صنایع دستی و هنرهای سنتی

چ ـ صدور مجوز برگزاری نمایشگاه‌های داخلی و بین المللی در زمینه صنایع دستی و هنرهای سنتی

ح ـ درجه بندی و صدور گواهی کیفیت به کارگاه‌ها و فروشگاه‌های صنایع دستی و هنرهای سنتی

تبصره 1

تبصره 1 ـ فعالیت‌های احصاء شده این ماده به جز موارد مربوط به فرش دستباف مشمول تبصره ماده (2) قانون نظام صنفی مصوب 12 /6/ 1392 بوده و با صدور پروانه فعالیت و بهره برداری از سوی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری، نیاز به أخذ مجدد مجوز یا پروانه کسب از وزارت صنعت، معدن و تجارت نمی‌باشد.

تبصره 2

تبصره 2 ـ طراحی، برنامه ریزی، توسعه و نظارت بر کلیه آموزش‌های غیررسمی صنایع دستی و فرش دستباف کشور اعم از آموزش‌های عمومی، تخصصی و مجازی با سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و وزارت صنعت، معدن و تجارت می‌باشد. کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی فعال در امر آموزش صنایع دستی و فرش دستباف مکلفند سیاست‌های تعیین شده سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری و وزارتخانه را در آموزش‌های خود رعایت کنند.

نسخه مستقل این واحد حقوقی از کتابخانه نقره‌وانی ـ 1405/08/09